

Kære elever

Mit navn er Karen Marie Sørensen, og jeg er 40 år gammel. Jeg har skænket min mand Peter Martin 8 raske børn: to sønner og seks døtre. Jeg er opvokset på landet, men efter vores bryllup besluttede Peter Martin sig for, at vi skulle flytte ind til København. Han havde hørt, at der var arbejde nok til alle og en højere løn end på landet.

Vi bor i et arbejderkvarter på Østerbro. De første år arbejdede jeg på en fabrik, hvor jeg pakkede stof. Heldigvis har Peter Martin i dag et fast arbejde, så nu kan jeg blive hjemme og passe vores hjem og vore børn. Det er trods alt kvindens mest fornemme opgave.

Nu ved I allerede lidt om hvem jeg er, men på Arbejdermuseet kommer I til at opleve meget mere om mig, min familie og vores liv og hverdag i København for over 100 år siden.

*Mange venlige hilsner
Karen Marie Sørensen*

Kære elever

*Mit navn er Peter Martin Sørensen, og jeg er 40 år gammel.
Min hustru Karen Marie har skænket mig otte børn:
to sønner og seks døtre. Alle raske og flittige.
Min mest fornemme opgave er at forsørge min familie,
at sørge for tag over hovedet og brød på bordet.*

*Ligesom tusindvis af andre mænd her i København er
jeg ufaglært arbejder. Det betyder, at jeg ikke har nogen
uddannelse, og derfor må jeg tage det arbejde, jeg nu engang
kan få. Jeg er vokset op på en fattiggård på landet, og mine
forældre har ikke haft råd til at give mig en uddannelse.*

*Det bedste tidspunkt i løbet af ugen er lørdag aften og
hele søndagen. Der har jeg nemlig fri. På vejen hjem fra
fabrikken lørdag aften køber jeg altid bolsjer med hjem til
børnene.*

*Nu ved I allerede lidt om hvem jeg er, men på Arbejdermuseet
kommer I til at opleve meget mere om mig, min familie og
vores liv og hverdag i København for over 100 år siden.*

*Mange venlige hilsner
Peter Martin Sørensen*

Kære elever

Mit navn er Henry Carl Johan Sørensen, men jeg bliver bare kaldt for Henry.

Jeg er 12 år gammel og bor i København hos mine forældre, Peter Martin og Karen Marie.

Jeg har en storebror, der hedder Kristian, og 6 søstre.

Vi bor i en etværelses lejlighed, og det er ikke altid sjovt at skulle dele seng med sine yngre søstre. Deres lange hår er ofte fyldt med lus, så det kribler og krabler alle vegne.

Jeg går i skole om formiddagen, og om eftermiddagen er jeg buddreng for en vinhandler. Om aftenen er det svært at koncentrere sig om lektierne, så jeg kan ikke altid følge med i skolen. Men snart skal jeg konfirmeres, og så er det slut med skolen.

Jeg drømmer om at finde en læreplads, når jeg er færdig med skolen, så jeg kan blive en faglært arbejder.

Nu ved I allerede lidt om hvem jeg er, men på Arbejdermuseet kommer I til at opleve meget mere om mig, min familie og vores liv og hverdag i København for over 100 år siden.

Mange venlige hilsner

Henry Carl Johan Sørensen

Kære elever

Mit navn er Anna Sørensen, og jeg er 13 år gammel.

Min familie og jeg bor i en etværelses lejlighed i et arbejderkvarter på Østerbro i København.

Jeg er en begavet pige, siger mine forældre. Derfor sender de mig i krone-skole. Den første mandag i hver måned lægger min mor en konvolut med 1 krone i mit tornyster. Kronen skal betales til skolen, og derfor kaldes den for en krone-skole.

Mine søskende går ikke i krone-skole, for vores forældre har ikke råd til at betale for os alle. De går i stedet for på en kommuneskole. I kommuneskolen har de ikke lige så mange timer og fag som mig. Det, synes jeg, er synd for dem.

Jeg skal snart konfirmeres, og så er det slut med krone-skole. Mine forældre har nemlig ikke råd til at give mig en længere uddannelse, så efter min konfirmation må jeg finde et arbejde.

Nu ved I allerede lidt om hvem jeg er, men på Arbejdermuseet kommer I til at opleve meget mere om mig, min familie og vores liv og hverdag i København for over 100 år siden.

Mange venlige hilsner

Anna Sørensen

Kære elever

Mit navn er Hans Kristian Laurits Sørensen, men jeg kaldes blot for Kristian.

Jeg er 18 år gammel, og jeg er arbejder. Med min løn er jeg med til at forsørge mine forældre og mine søskende, og det er jeg med rette stolt af.

Jeg er kullempers i Københavns Frihavn. Arbejdet er hårdt, og lønnen er lav. Men der er også fordele ved arbejdet i havnen. Nogle gange taber vi en kasse eller en tønde, så indholdet falder ud. Er man heldig, kan det være madvarer, kaffebønner eller andet godt, som jeg kan tage med hjem til min mor.

Arbejdet i havnen kan være farligt. Flere af mine arbejdskammerater har ødelagt deres krop, og enkelte er blevet slået ihjel i arbejdsulykker. Men jeg beklager mig ikke. I disse tider med stor arbejdsløshed skal man være taknemlig, blot man har et arbejde.

Nu ved I allerede lidt om hvem jeg er, men på Arbejdermuseet kommer I til at opleve meget mere om mig, min familie og vores liv og hverdag i København for over 100 år siden.

Mange venlige hilsner

Hans Kristian Laurits Sørensen

Kære elever

Mit navn er Yrsa Margrethe Sørensen, og jeg er 8 år gammel. Jeg er den næst yngste datter i vores familie. Ud over mine forældre er vi seks piger og to drenge.

Da jeg var 1 år gammel, blev hele min familie ramt af sygdommen kopper. Jeg havde store blærer i hele mit ansigt og på halsen. Det var frygteligt. Vi blev alle indlagt på hospitalet, men vi overlevede alle sammen.

Vi bor i en etværelses lejlighed med køkken. Lokummerne står i baggården. Jeg er meget bange for at gå på lokum om aftenen, når det er mørkt. Er det mørkt, kan jeg ikke se rotterne, men blot høre dem og mærke dem på mine tæer. En gang imellem fanger mine brødre rotter for at tjene lidt ekstra. De drukner rotterne i søen og afleverer dem på brandstationen.

Nu ved I allerede lidt om hvem jeg er, men på Arbejdersmuseet kommer I til at opleve meget mere om mig, min familie og vores liv og hverdag i København for over 100 år siden.

Mange venlige hilsner

Yrsa Margrethe Sørensen